

#11s2012: punt d'inflexió nacional

No eren poques les veus que deien que l'11 de setembre de 2012 seria un punt d'inflexió en clau nacional. Però no sé si totes aquestes veus eren conscients del que volia dir això. Si realment vam viure un punt d'inflexió vol dir que l'escenari sociopolític ha canviat i que les actituds també han de canviar.

Podem valorar diferents fets que ens poden mostrar que el punt d'inflexió ha reeixit. El primer el vam contemplar *in situ* o a través de la televisió, tot veient com la gernació més gran concentrada mai a Catalunya es va fusionar en un clam homogeni a favor de la independència, sense matisos malgrat la pluralitat dels protagonistes.

Un altre canvi constatat és que el MHP Artur Mas va obviar l'expressió pacte fiscal en la seva primera intervenció després de l'11 de Setembre, en canvi va parlar d'estat propi. Un altre que també hem pogut constatar és que, l'endemà, el president Mas va dir el mateix a Madrid que el que havia dit a Barcelona el dia anterior, un fet inèdit en els dirigent de CiU fins ara, que amb el pont aeri se'ls aigualia el vi.

I un altre canvi significatiu ha estat el viratge de *La Vanguardia*, que sense abraçar la causa independentista va expressar sense eufemismes ni matisos que la manifestació de l'11 de Setembre va aclamar la independència catalana. A més, hem pogut veure l'hàbil en posar-se a l'ombra de l'hegemonia José Antich, director de *La Vanguardia*, afirmar que qui no va ser a la manifestació (que va clamar la independència) estava fora de la centralitat política a Catalunya, criticant el frontisme unionista de PSC al costat del PP. No em puc treure del cap el principi de Ramon Barnils, que Catalunya serà independent quan *La Vanguardia* sigui independentista.

Amb tots els eufemismes possibles, crec que estem en el camí, que el paradigma ha canviat, ara cal no perdre el rumb, sobretot que no el perdem per ineptitud, egoïsmes propis ni per pusil·lanimitats dels nostres líders.